

слѣдъ Неговото рождение при кралѣтъ Саксонецъ ли, Сабка ли, Бабка ли или Пяста, не мож да си припомнимъ, надъ рѣката Елба, която тече въ нѣмската земя, както у насъ Камчиѣта, живѣяли на едната страна на рѣката Славѣни Поляци, — а на другата Нѣмци, спорѣдъ васъ Шваби. Щомъ Нѣмеца види Полкиѣта, извѣднжжъ се хвърля въ водата и се записва да бѣде робъ на Полкиѣта, кръщава се въ полската вѣра, оженва се и нѣговитѣ дѣца растѣтъ Поляци. Отъ тѣхъ си иматъ потеклото Поляцитѣ Шмиди, Шпици, Штейни и такива сѣ народили безъ четъ. Нѣмскитѣ кралѣ, а може би и самъ Вѣнскитѣ Кайзеръ, отъ страхъ да не би Полкиѣнитѣ да пославѣнчатъ Нѣмцитѣ, всичкитѣ до единъ, обнародвали, както четеше капитанина, едиктъ, сирѣчь указъ, по вашему фирманъ или праде — че всичкитѣ Полкиѣни били вѣлшебѣици, магьосѣици, че трѣбвало да се пазятъ отъ тѣхъ като отъ дявола, защото гинѣли отъ тѣхъ Нѣмцитѣ и сѣ тѣлото и сѣ душата. Разбрали какви сѣ Полкиѣнитѣ?

— У насъ чауштъ, не е хубаво да бѣде магьосѣица: у насъ магьосѣицитѣ ги горятъ и даватъ.

— Нищо ти не разбирашъ! Нѣмеца по-своему ги нарѣкжъ магьосѣици, тѣ пакъ сѣ вѣлшебѣици. Така казваше капитанина, а той е човекъ умѣнъ, не само чете, но и пише книжки. Вѣлшебѣицѣта привлича къмъ себе си сѣ очитѣ, тѣгли и плѣни душата, и отъ челоѣка, какъвто ще той лапникъ и да бѣде, прави юнакъ, казакъ. Когато челоѣкъ глѣда на такива прелести, нему е тѣй приятно и сладко, сѣкашъ че хвърча отъ небето; ако ли пакъ му се случи да види магьосѣица, то на челоѣка става противно, както послѣ чашката сурова ракия. Както тамъ и да е. Полкиѣнитѣ сѣ вѣлшебѣици, а тѣя мѣсѣици сѣ магьосѣици, прави каквото знаешъ; по-добѣ е за тебе да ме послушашъ, мене стареца; азъ съмъ челоѣкъ опитенъ, много съмъ видѣлъ и слушалъ, защото послѣ излизанието ми отъ Варшава, азъ се скитахъ по Европа и Азия прѣди да дойда въ вашия Сливенъ. Ей, земѣ момче дѣвойката, та я скрий по-далечъ и никому не я показвай. Тя е лакомо кжече.